

Tanker om en Rustningshvile, indtil Afrustningskonferencen havde sluttet sit Arbejde, højst interessante, og haabede, at et positivt Forslag herom kunde komme til Behandling i 3. Udvalg. Afrustningskonferencen maa ikke slaa fejl; den maa føre til en virkelig Indskrænkning af Rustningerne. Tilbage bliver Spørgsmaalet: hvad kan der i Mellemtiden gøres for at forbedre den internationale Situation? Det var hans personlige Mening, at 75 Procent af den politiske Uro kunde fjernes, hvis der kunde tilvejebringes en virkelig Forstaaelse mellem Frankrig og Tyskland. Den britiske Regering og det britiske Folk vilde med Glæde hilse ethvert Skridt, som kunde føre til Venskab mellem de to Folk.

Briand begyndte med at udtale Tillid til Forbundet. Forsamlingen begyndte ikke i en Atmosfære af Optimisme; man talte om, at Forbundet var hensygnende, og at det havde skuffet Folkene. Saadanne Udtalelser vilde han ikke give meget for; Forbundet var vokset sig kraftigt, og har en moralsk Stilling, der gør det vanskeligt at rette direkte Angreb mod det, men det har ikke lutter Venner, der er Folk, der benytter enhver Lejlighed til at udsprede ugunstige Rygter om det.

Den alvorlige Tid, vi oplever, er først og fremmest en Følge af Krigen, men der er ogsaa andre Aarsager som Overproduktion og Mangel af Kontrol, Metode og Sammenslutning mellem Producenterne. Da Nøden blev almindelig, vendte man sig til Forbundet om Hjælp, men Mirakler kan det ikke gøre; det kan ikke selv skabe økonomisk og finansiel Velstand, det kan ikke hverken hos Individerne eller hos Folkene ombytte Egoisme med Samarbejdes Aand.

Folkeforbundet er Stedet, hvor Folkene kan finde et Lægemiddel mod deres nuværende Vanskeligheder og imod Krigsfaren. Folkene føler det, de ved det, de har Tillid til det. I det forløbne Aar har det udfoldet Virksomhed af meget forskellig Art, f. Eks. har den europæiske Union behandlet forskellige vigtige Sager. Der har været

holdt Møder af Statsmænd i Paris og London, i Italien, og der kommer snart et i Tyskland. Selv om disse Møder kun omfatter Repræsentanter for enkelte Lande, finder de Sted i Forbundets Aand.

Som Lord Cecil havde sagt under Omtalen af Krisen, maatte man anerkende, at Situationens moralske Side var betydningsfuld. Man havde noget overset, hvad *Briand* vilde kalde de ideologiske Faktorer. Til Held for Menneskeheden havde de imidlertid en ofte uimodstaaelig Styrke. Man havde fornylig set et Eksempel herpaa, da Repræsentanter for de europæiske Nationer under et Møde i Genève i en Erklæring klart havde givet Udtryk for deres Tillid til Freden; det øjeblikkelige Resultat havde været en betydelig Bedring i den økonomiske Situation.

Det er ikke ligegyldigt for Forbundet, og det er for øvrigt et Resultat af den moralske Indflydelse, at to store Nationer som den franske og den tyske i 5 Aar har søgt at komme hinanden nærmere. *Briand* var en af de ansvarlige for denne Tilnærmelse, og det vilde være den Side af hans offentlige Virksomhed, han vilde være mest stolt af. Han sluttede sig ganske til Lord Cecils Protest mod, at man beskyldte England for at modarbejde disse Tilnærmelser. At iværksætte denne Tilnærmelse har ikke altid været let. I begge Lande har den mødt heftig Modstand, men denne har ikke kunnet standse de Mænd, der kæmpede for den.

Om den europæiske Union udtalte *Briand*, at selv om den ikke havde udført alle de Planer, man havde lagt, var betydelige Resultater dog opnaaet, og han fremhævede navnlig Oprettelsen af Landbrugshypotekselskabet. Han haabede, at Forsamlingen vilde opfordre Unionen til at fortsætte Arbejdet.

Frankrig havde aldrig tænkt paa, og hvis Forslag herom stilledes, vilde Frankrig gaa imod, en Udsættelse af Afrustningskonferencens Sammentræden. Hvis Konferencen ikke træder sammen, vil en af Forbundets helligste Forpligtelser være brudt.